

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2025. gada 30. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesiska valsts – Tiesnešu neatkarība – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Efektīva tiesiskā aizsardzība jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – Tiesu iestāde, kuras kompetencē ir ierosināt uzsākt disciplinārlietas pret tiesnešiem, prokuroriem un izmeklētājtiesnešiem, lai piemērotu disciplinārsodus – Tiesu iestādes locekļu palikšana amatā pēc amata pilnvaru termiņa beigām – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – Datu drošība – Tiesu iestādes piekļuve datiem par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontiem – Tiesas atļauja banku noslēpuma izpaušanai – Tiesa, kas atļauj izpaust banku noslēpumu – 4. panta 7. punkts – Jēdziens “pārzinis” – 51. pants – Jēdziens “uzraudzības iestāde”

Apvienotajās lietās C-313/23, C-316/23 un C-332/23

par trim lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sofiyski rayonen sad* (Sofijas rajona tiesa, Bulgārija) iesniegusi ar 2023. gada 22. maija lēmumu (C-313/23 un C-332/23) un 2023. gada 23. maija lēmumu (C-316/23) un kas Tiesā reģistrēti 2023. gada 22. maijā (C-313/23), 2023. gada 23. maijā (C-316/23) un 2023. gada 25. maijā (C-332/23), tiesvedībās, ko ierosinājuši

Inspektorat kam Visshia sadeben savet,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, Tiesas priekšsēdētāja vietnieks T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), A. Kumins [*A. Kumin*], I. Ziemeles un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*],

ģenerālvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* vārdā – *T. Tochkova*, pārstāve,
- Bulgārijas valdības vārdā – *T. Mitova*, *S. Ruseva* un *R. Stoyanov*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *A. Bouchagiar*, *C. Georgieva*, *H. Kranenborg* un *P. Van Nuffel*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2024. gada 4. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LES 19. panta 1. punkta otro daļu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “VDAR”) 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 4. panta 7. punktu, 32. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 33. panta 3. punkta d) apakšpunktu, 51. pantu, 57. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 79. panta 1. punktu, lasot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu.
- 2 Šie lūgumi ir iesniegti saistībā ar tiesvedībām, ko *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* (Inspekcija, kas darbojas Augstākās tieslietu padomes paspārnē, Bulgārija; turpmāk tekstā – “inspekcija”) ierosinājusi, lai panāktu, ka tai tiek izpausti vairāku tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontu dati.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 VDAR 16. un 20. apsvērumā teikts:

“(16) Šo regulu nepiemēro jautājumiem par pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību vai tādu personas datu brīvu apriti, kas saistīti ar darbībām, kuras neietilpst Savienības tiesību darbības jomā, piemēram, darbībām attiecībā uz valsts drošību. [..]

[..]

- (20) Kaut arī šī regula cita starpā ir piemērojama tiesu un citu tiesu iestāžu darbībai, Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos varētu precizēt apstrādes darbības un apstrādes procedūras attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic tiesas un citas tiesu iestādes. Ja tiesa personas datus apstrādā, veicot tiesas spriešanas funkciju, šāda apstrāde nebūtu jāiekļauj uzraudzības iestādes kompetencē, lai nodrošinātu, ka tiesu iestādes ir neatkarīgas savu tiesu varas uzdevumu izpildē, tostarp lēmumu pieņemšanā. Šādu datu apstrādes darbību uzraudzību vajadzētu būt iespējai uzticēt attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmas konkrētām struktūrām, kurām jo īpaši būtu jānodrošina atbilstība šīs regulas noteikumiem, jāveicina tiesu iestāžu darbinieku informētība par to pienākumiem, kas ietverti šajā regulā, un jāizskata sūdzības par šādām datu apstrādes darbībām.”

4 Šīs regulas 2. panta “Materiālā darbības joma” 1. un 2. punkts noteic:

“1. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, ja apstrādi neveic ar automatizētiem līdzekļiem.

2. Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei:

a) tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā;

[..].”

5 Minētās regulas 4. pants “Definīcijas” noteic:

“Šajā regulā:

[..]

2) “apstrāde” ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..]

7) “pārzinis” ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja šādas apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos;

[..].”

6 VDAR 12. panta “Pārredzama informācija, saziņa un datu subjekta tiesību īstenošanas kārtība” 1. punkts noteic:

“Pārzinis veic atbilstošus pasākumus, lai kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, datu subjektam sniegtu visu 13. un 14. pantā minēto informāciju un nodrošinātu visu 15.–22. pantā un 34. pantā minēto saziņu attiecībā uz apstrādi [..]. Informāciju sniedz rakstiski vai citā veidā, tostarp – vajadzības gadījumā – elektroniskā formā. [..]”

7 Šīs regulas 14. panta “Informācija, kas jāsniedz, ja personas dati nav iegūti no datu subjekta” 1. un 2. punkts noteic:

“1. Ja personas dati nav iegūti no datu subjekta, pārzinis datu subjektam sniedz šādu informāciju:

a) pārziņa un attiecīgā gadījumā pārziņa pārstāvja identitāte un kontaktinformācija;

b) attiecīgā gadījumā – datu aizsardzības speciālista kontaktinformācija;

c) apstrādes nolūki, kam paredzēti personas dati, kā arī apstrādes juridiskais pamats;

- d) attiecīgo personas datu kategorijas;
- e) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, ja tādas ir;
- f) attiecīgā gadījumā – informācija, ka pārzinis paredz nosūtīt personas datus saņēmējam trešā valstī vai starptautiskai organizācijai [..].

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai, pārzinis datu subjektam sniedz turpmāk norādīto informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi attiecībā uz datu subjektu:

- a) laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja tas nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
- b) pārziņa vai trešās personas legītīmās intereses, ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu;
- c) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt no pārziņa piekļuvi datu subjekta personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, vai apstrādes ierobežošanu attiecībā uz datu subjektu un tiesības iebilst pret apstrādi, kā arī tiesības uz datu pārnesamību;
- d) ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu – tiesības jebkurā brīdī atsaukt piekrišanu, neietekmējot tādas apstrādes likumīgumu, kuras pamatā ir pirms atsaukuma sniegta piekrišana;
- e) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
- f) informācija par to, no kāda avota personas dati ir iegūti, un – attiecīgā gadījumā – informācija par to, vai dati iegūti no publiski pieejamiem avotiem;
- g) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana [..].”

8 VDAR 21. panta “Tiesības iebilst” 1. punkts noteic:

“Datu subjektam, balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju, ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem. Pārzinis personas datus vairs neapstrādā, izņemot, ja pārzinis norāda uz pārliecinošiem legītīmiem apstrādes iemesliem, kas ir svarīgāki par datu subjekta interesēm, tiesībām un brīvībām, vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.”

9 Šīs regulas 32. panta “Apstrādes drošība” 1. punkts noteic:

“Ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un smaguma pakāpes risku attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinis un apstrādātājs īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības līmeni, kas atbilst riskam, tostarp attiecīgā gadījumā cita starpā:

[..]

b) spēju nodrošināt apstrādes sistēmu un pakalpojumu nepārtrauktu konfidencialitāti, integritāti, pieejamību un noturību;

[..].”

- 10 Minētās regulas 33. panta “Personas datu aizsardzības pārkāpuma paziņošana uzraudzības iestādei” 1. un 3. punkts noteic:

“1. Personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā pārzinis bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā no brīža, kad pārkāpums tam kļuvis zināms, paziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu uzraudzības iestādei, kas ir kompetenta saskaņā ar 55. pantu, izņemot gadījumus, kad ir maz ticams, ka personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Ja paziņošana uzraudzības iestādei nav notikusi 72 stundu laikā, paziņojumam pievieno kavēšanās iemeslus.

[..]

3. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, vismaz:

[..]

d) apraksta pasākumus, ko pārzinis veicis vai ierosinājis veikt, lai novērstu personas datu aizsardzības pārkāpumu, tostarp attiecīgā gadījumā – pasākumus, lai mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas.”

- 11 VDAR VI nodaļā “Neatkarīgas uzraudzības iestādes” ietverts 51.–59. pants.

- 12 Šīs regulas 51. pants “Uzraudzības iestāde” formulēts šādi:

“1. Katra dalībvalsts paredz, ka viena vai vairākas neatkarīgas publiskas iestādes ir atbildīgas par šīs regulas piemērošanas uzraudzību, lai aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības saistībā ar apstrādi un veicinātu personas datu brīvu apriti Savienībā (“uzraudzības iestāde”).

[..]

3. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena uzraudzības iestāde, minētā dalībvalsts ieceļ uzraudzības iestādi, kas pārstāv minētās iestādes [Eiropas Datu aizsardzības] kolēģijā, un izstrādā mehānismus, kas nodrošina, ka pārējās iestādes ievēro 63. panta noteikumus par konsekvences mehānismu.

4. Līdz 2018. gada 25. maijam katra dalībvalsts paziņo Komisijai noteikumus, ko tā pieņem saskaņā ar šo nodaļu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.”

- 13 Minētās regulas 55. pants “Kompetence” noteic:

“1. Katra uzraudzības iestāde savas dalībvalsts teritorijā ir kompetenta pildīt uzticētos uzdevumus un īstenot pilnvaras, ko tai piešķir saskaņā ar šo regulu.

2. Ja apstrādi veic publiska iestāde vai privāta struktūra, kas darbojas saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) vai e) apakšpunktu, par to ir atbildīga attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestāde. Šādos gadījumos 56. pantu nepiemēro.

3. Uzraudzības iestādes nav kompetentas uzraudzīt apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot savus uzdevumus.”

14 VDAR 57. panta “Uzdevumi” 1. punkts noteic:

“Neskarot citus uzdevumus, kas noteikti ar šo regulu, ikviena uzraudzības iestāde savā teritorijā:

a) uzrauga un īsteno šīs regulas piemērošanu;

[..]

h) veic izmeklēšanu par šīs regulas piemērošanu, tostarp, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no citas uzraudzības iestādes vai citas publiskās iestādes;

[..].”

15 Šīs regulas 58. panta “Pilnvaras” 1. punktā uzskaitītas ikvienai uzraudzības iestādei esošās izmeklēšanas pilnvaras, savukārt 2. punktā uzskaitīti korektīvie pasākumi, ko šīs iestādes drīkst veikt.

16 VDAR VIII nodaļā “Tiesību aizsardzības līdzekļi, atbildība un sankcijas” ietverts 77.–84. pants.

17 Šīs regulas 77. panta “Tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē” 1. punkts noteic:

“Neskarot jebkākus citus administratīvos tiesību aizsardzības līdzekļus vai tiesību aizsardzību tiesā, katram datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, jo īpaši tajā dalībvalstī, kurā ir viņa pastāvīgā dzīvesvieta, darbavieta vai iespējamā pārkāpuma izdarīšanas vieta, ja datu subjekts uzskata, ka viņa personas datu apstrāde pārkāpj šo regulu.”

18 Minētās regulas 78. panta “Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādi” 1. punkts noteic:

“Neskarot jebkākus citus administratīvos vai ārpus tiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, katrai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādes pieņemtu juridiski saistošu lēmumu, kas skar minētās personas.”

19 Šīs pašas regulas 79. panta “Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret pārzini vai apstrādātāju” 1. punkts noteic:

“Neskarot pieejamos administratīvos vai ārpus tiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, tai skaitā tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ievērojot 77. pantu, ikvienam datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, tādas viņa personas datu apstrādes rezultātā, kura neatbilst šai regulai.”

Bulgārijas tiesības

Bulgārijas Konstitūcija

- 20 *Konstitutsia na Republika Bulgaria* (Bulgārijas Republikas Konstitūcija), redakcijā, kas piemērojama pamatlaietu faktiem (turpmāk tekstā – “Bulgārijas Konstitūcija”), 117. panta 2. punkts noteic:

“Tiesu vara ir neatkarīga. Pildot savas funkcijas, tiesneši, piesēdētāji, prokurori un izmeklētājtiesneši ir pakļauti vienīgi likumam.”

- 21 Bulgārijas Konstitūcijas 132.a pants, redakcijā, kas piemērojama šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas dienā, noteic:

“(1) Augstākās tieslietu padomes paspārnē ir izveidota inspekcija. Tajā ietilpst galvenais inspektors un desmit inspektori.

(2) Galveno inspektoru uz piecu gadu amata pilnvaru termiņu ievēlē Nacionālā asambleja ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu.

(3) Inspektoros uz četrus gadus amata pilnvaru termiņu ievēlē Nacionālā asambleja saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru.

(4) Galveno inspektoru un inspektoros var ievēlēt amatā atkārtoti, bet ne uz diviem amata pilnvaru termiņiem pēc kārtas.

[..]

(6) Inspekcija pārbauda tiesu varas darbību, neierobežojot tiesnešu, piesēdētāju, prokuroru un izmeklētājtiesnešu neatkarību funkciju veikšanā. [Inspekcija] veic pārbaudes par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu neietekmējamību un interešu konfliktu esamību, to mantiskā stāvokļa deklarācijām, kā arī pārbaudes, lai atklātu darbības, kas grauj tiesu varas autoritāti vai ir saistītas ar tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu neatkarības aizskārumu. Amata pienākumu izpildē galvenais inspektors un inspektori ir neatkarīgi un pakļauti tikai likumam.

(7) Inspekcija rīkojas pēc savas ierosmes un pēc iedzīvotāju, juridisku personu un valsts iestāžu un amatpersonu, tostarp tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, ierosmes.

[..]

(10) Galvenā inspektora un inspektoru ievēlēšanai amatā un atcelšanai no amata, kā arī inspekcijas organizatoriskajai uzbūvei un darbībai piemērojamos nosacījumus un procedūru nosaka likums.”

ZSV

- 22 *Zakon za sadebnata vlast* (Likums par tiesu varu; 2007. gada 7. augusta DV Nr. 64), redakcijā, kas piemērojama pamatlietu faktiem (turpmāk tekstā – “ZSV”), 46. pants noteic:

“Nacionālā asambleja galveno inspektoru un katru inspektoru atsevišķi ievēlē ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu.”

- 23 Šā likuma 54. panta 1. un 2. punkts noteic:

“(1) Inspekcija:

[..]

2. uzrauga, kā tiek organizēta tiesvedību, prokuratūras veikto kriminālvajāšanas procedūru un izmeklēšanas procedūru uzsākšana un norise, kā arī lietu pabeigšana noteiktajos termiņos;

[..]

6. ierosina tiesnešiem, prokuroriem un izmeklētājtiesnešiem, kā arī tiesu varas administratīvajām amatpersonām piemērojamās disciplinārsodus;

7. sniedz brīdinājumus, ierosinājumus un ziņojumus citām valsts iestādēm, tostarp tiesu sistēmas iestādēm;

8. veic pārbaudes par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu neietekmējamību un interešu konfliktu esamību, viņu mantiskā stāvokļa deklarācijām, kā arī tālab, lai atklātu darbības, kas grauj tiesu varas autoritāti vai ir saistītas ar tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu neatkarības aizskārumu;

[..]

15. uzrauga personas datu apstrādi gadījumos, kas paredzēti Personas datu aizsardzības likuma 17. panta 1. punktā.

(2) Veicot 1. punkta 15. apakšpunktā minēto uzraudzību, inspekcija pilda Personas datu aizsardzības likumā noteiktos uzdevumus un īsteno tajā paredzētās pilnvaras.”

- 24 Minētā likuma 175.a panta 1. punkts noteic:

“Tiesneši, prokurori un izmeklētājtiesneši [inspekcijai] iesniedz šādas deklarācijas:

1. mantiskā stāvokļa un interešu deklarāciju divās daļās;

2. deklarāciju par to, ka ir mainījušies apstākļi, kuri deklarēti 1. punktā minētajā deklarācijā daļā, kas attiecas uz 175.b panta 1. punkta 11.–13. apakšpunktā minētajām interesēm un uz līdzekļu izcelsmi, ja ir veikta parādu un aizdevumu pirmstermiņa atmaksa.”

25 ZSV 175.b panta 4. punkts formulēts šādi:

“Tiesneši, prokurori un izmeklētājtiesneši deklarē mantu un ienākumus, kas pieder viņu laulātajiem vai personām, ar kurām viņi kā dzīvesbiedri faktiski dzīvo kopdzīvē, un viņu nepilngadīgiem bērniem.”

26 Šā likuma 175.d pants noteic:

“(1) [Inspekcija] ved un uztur elektroniskus publiskos reģistrus, kuros reģistrē:

1. deklarācijas saskaņā ar 175.a panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktu;

2. spēkā stājušos lēmumus par administratīvā soda uzlikšanu.

(2) Šā panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētajā publiskajā reģistrā [inspekcija] ievada mantiskā stāvokļa un interešu deklarācijas, kā arī deklarācijas par deklarēto apstākļu izmaiņām. Ievadīšanu veic vienīgi galvenā inspektora pilnvaroti darbinieki.

[..]

(4) Ikvienam ir tiesības piekļūt publiskajā reģistrā iekļautajiem datiem.

(5) Piekļuve tiek nodrošināta ar [inspekcijas] tīmekļvietnes starpniecību, ievērojot personas datu aizsardzības prasības.”

27 Minētā likuma 175.e panta 1. un 6. punkts noteic:

“(1) “Sešu mēnešu laikā pēc deklarācijas iesniegšanas termiņa [inspekcija] pārbauda deklarēto faktu atbilstību patiesībai. [..]

[..]

(6) [Inspekcija] var iegūt informāciju no informācijas sistēmām, kas noteiktas Kredītiestāžu likuma 56. un 56.bis pantā. [Inspekcijas] galvenais inspektors un inspektori var lūgt *Rayonen sad* [(rajona tiesa)], kuras jurisdikcijā ir datu subjekta dzīvesvieta, atļauju banku noslēpuma izpaušanai, izņemot, ja ir dota piekrišana saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 62. panta 5. punkta 1. apakšpunktu. Piekrišana [Inspekcijai] tiek dota rakstveidā galvenā inspektora apstiprinātajā veidlapā, bez paraksta notariāla apliecinājuma.”

28 ZSV 307. panta 2. punkts noteic:

“Vainojama dienesta pienākumu neizpilde, kā arī tiesu varas prestiža graušana ir disciplinārpārkāpums.”

29 Šā likuma 311. pants formulēts šādi:

“Disciplinārsodu piemēro:

1. administratīvais vadītājs 308. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētā soda gadījumā;

2. attiecīgā Augstākās tieslietu padomes palāta (Tiesnešu, prokuroru vai izmeklētājtiesnešu palāta) 308. panta 1. punkta 2., 3., 4. un 6. apakšpunktā minēto sodu gadījumā;

[..]

4. Augstākās tieslietu padomes plēnums gadījumā, ja 308. panta 2. punktā minētos sodus piemēro ievēlētām Augstākās tieslietu padomes loceklim.”

30 Minētā likuma 312. panta 1. punkts noteic:

“Ierosināt disciplinārlietu, lai piemērotu disciplinārsodu tiesnesim, prokuroram un izmeklētājtiesnesim, administratīvajam vadītājam un administratīvā vadītāja vietniekam, var:

[..]

3. [inspekcija];

[..].”

31 Šā paša likuma 323. panta 1. punkts noteic:

“Augstākās tieslietu padomes plēnuma vai attiecīgās palātas lēmumu var apstrīdēt persona, kurai piemērots disciplinārsods, un – ja disciplinārsods nav piemērots vai ja tas ir mazāk bargs par ierosināto – šā soda ierosinātājs, ceļot prasību *Varhoven administrativen sad* [(Augstākā administratīvā tiesa, Bulgārija)] 14 dienu laikā no šā lēmuma paziņošanas vai izsniegšanas.”

ZKI

32 *Zakon za kreditnite institutsii* (Kredītiestāžu likums; 2006. gada 21. jūlija DVNr. 59), redakcijā, kas piemērojama pamatlīetu faktiem (turpmāk tekstā – “ZKI”), 62. pants noteic:

“(1) “Banku darbiniekiem, banku vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, [Bulgārijas Nacionālās bankas (BNB)] darbiniekiem, Noguldījumu garantiju fonda darbiniekiem un valdes locekļiem, likvidatoriem, pagaidu administratoriem un administratoriem, kā arī visām citām personām, kas strādā bankā, ir aizliegts izplatīt vai izmantot personīgajam labumam vai ģimenes locekļu labumam informāciju, kas ir banku noslēpums.

(2) Banku noslēpums ir ar bankas klientu kontu un noguldījumu atlikumiem un darījumiem saistītie fakti un apstākļi.

[..]

(5) Izņemot BNB, 56. panta nolūkos un pakārtoti tajā paredzētajiem nosacījumiem banka drīkst sniegt 2. punktā noteikto informāciju par konkrētiem klientiem tikai:

1. ar viņu piekrišanu;

2. pamatojoties uz tiesas nolēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 6. un 7. punktu;

3. izpildot tiesas rīkojumu, ja informācija jāsniedz tālab, lai varētu noskaidrot tiesā izskatāmās lietas apstākļus;

4. situācijās, kas minētas 12. punktā, attiecībā uz maksātnespējas procesā esošu banku; vai

5. saistībā ar notiekošu starptautisku šķīrējtiesas procesu, kurā Bulgārijas Republika ir puse.

(6) Tiesa var arī izdot rīkojumu sniegt 2. punktā minēto informāciju, ja to pieprasa:

[..]

12. [inspekcijas] galvenais inspektors vai inspektors.

(7) Par 6. punktā minēto pieprasījumu *Rayonen sad* [(rajona tiesa)] tiesnesis slēgtā tiesas sēdē pieņem argumentētu nolēmumu vēlākais 24 stundu laikā pēc tā saņemšanas, šajā nolēmumā precizējot, par kuru laikposmu ir sniedzamas 1. punktā noteiktās ziņas. Tiesas nolēmums nav pārsūdzams.

[..]”

ZZLD

- 33 *Zakon za zashtita na lichnite danni* (Personas datu aizsardzības likums; 2002. gada 4. janvāra *DV* Nr. 1), redakcijā, kas piemērojama pamatlaietu faktiem (turpmāk tekstā – “*ZZLD*”), 6. panta 1. punkts formulēts šādi:

“*Komisia za zashtita na lichnite danni* [(Personas datu aizsardzības komisija, Bulgārija; turpmāk tekstā – “*KZLD*”)] ir pastāvīga un neatkarīga uzraudzības iestāde, kas nodrošina personu aizsardzību attiecībā uz viņu personas datu apstrādi un piekļūšanu tiem, kā arī uzrauga [VDAR] un šā likuma ievērošanu.”

- 34 Šā likuma 17. panta 1. un 2. punkts noteic:

“(1) [Inspekcija] pārrauga un uzrauga [VDAR], šā likuma un citu personas datu aizsardzības jomā esošo normatīvo aktu ievērošanu situācijās, kad personas datu apstrādi veic:

1. tiesa, īstenojot tiesu varas iestādes funkcijas, un
2. prokuratūra un izmeklēšanas iestādes, veicot tiesu varas iestādes uzdevumus, lai novērstu, atklātu, izmeklētu noziedzīgus nodarījumus vai veiktu kriminālvajāšanu par tiem vai izpildītu kriminālsodus.

(2) Kārtība, kādā veicamas šā panta 1. punktā minētās darbības, tostarp inspekcijas veicamās pārbaudes, un tajā notiekošā lietu izskatīšana, noteikta [ZSV] 55. panta 8. punktā minētajā nolikumā.”

- 35 *ZZLD* 17.a panta 1. punkts noteic:

“Pārtraugot personas datu apstrādi, ko veic tiesa, pildot tiesu varas iestādes funkcijas, izņemot gadījumus, kad personas dati tiek apstrādāti 42. panta 1. punkta nolūkos, inspekcija:

1. pilda [VDAR] 57. panta 1. punkta a)–i), l), u) un v) apakšpunktā un 2. un 3. punktā minētos uzdevumus;

2. isteno pilnvaras, kas piešķirtas ar [VDAR] 58. panta 1. punkta a), b), d), e) un f) apakšpunktu, 2. punkta a)–g), i) un j) apakšpunktu un 3. punkta a), b) un c) apakšpunktu;
3. piemēro sarakstu, ko [KZLD] izveidojusi saskaņā ar [VDAR] 35. panta 4. punktu saistībā ar prasību veikt novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību;
4. [VDAR] pārkāpuma gadījumā iesniedz prasību tiesā.”

36 *ZZLD* 39. pants noteic:

“(1) [VDAR] un šajā likumā noteikto tiesību pārkāpuma gadījumā datu subjekts var apstrīdēt tiesā datu pārziņa un apstrādātāja rīcību un aktus saskaņā ar Administratīvā procesa kodeksā paredzēto procedūru.

[..]

(4) Datu subjekts nevar vērsties tiesā, ja [KZLD] tiek izskatīta lieta par to pašu pārkāpumu vai ja [KZLD] lēmums par to pašu pārkāpumu ir pārsūdzēts tiesā un tiesas nolēmums nav stājies spēkā. Pēc datu subjekta vai tiesas pieprasījuma [KZLD] apliecina, ka tajā netiek izskatīta tā pati lieta.

(5) Šā panta 4. punktā noteiktais attiecas arī uz lietu izskatīšanu inspekcijā.”

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 37 2023. gada 15. maijā, pēc tam, kad bija beidzies *ZSV* 175.a un 175.b pantā noteiktais termiņš tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimeņu mantiskā stāvokļa deklarāciju iesniegšanai par 2022. gadu, inspekcija vērsās iesniedzējtiesā – *Sofiyski rayonen sad* (Sofijas rajona tiesa, Bulgārija) – ar pieprasījumu saskaņā ar *ZKI* 62. panta 6. punkta 12. apakšpunktu izpaust banku noslēpumu attiecībā uz vairāku tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontiem.
- 38 Iesniedzējtiesa, pirmām kārtām, apgalvo, ka tai jāpārbauda, vai inspekcija ir tiesīga vērsties tajā ar šādu pieprasījumu. Šajā ziņā tā paskaidro, ka šis ar 2007. gadā pieņemto Bulgārijas Konstitūcijas grozījumu izveidotās struktūras uzdevums ir izmeklēt tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu nepamatotu ietekmēšanu, pārbaudīt to mantiskā stāvokļa deklarācijas un atklāt iespējamus interešu konfliktus, kā arī tiesu varas neatkarības apdraudējumus.
- 39 Tā norāda, ka inspekcijā ietilpst galvenais inspektors un desmit inspektori, kurus Nacionālā asambleja ievēlē attiecīgi pirmo uz piecu gadu un otros – uz četrus gadu amata pilnvaru termiņu. Visu inspekcijas locekļu amata pilnvaru termiņš ir beidzies 2020. gadā, taču jaunus locekļus Nacionālā asambleja nav ievēlējusi.
- 40 2022. gada 27. septembra spriedumā *Konstitutsionen sad* (Konstitucionālā tiesa, Bulgārija) patiešām esot nospriedusi, ka Bulgārijas Konstitūcija jāinterpretē tādējādi, ka galvenais inspektors un inspektori, kuru amata pilnvaru termiņš ir beidzies, turpina pildīt amata pienākumus līdz brīdim, kad Nacionālā asambleja ievēlē jaunus inspekcijas locekļus, jo esot uzskatījusi, ka inspekcijai uzticētā uzdevuma izpildes turpinātība ir svarīgāka nekā risks, ka šīs struktūras locekļi, kuru amata pilnvaru termiņš ir beidzies, savas pilnvaras izmantos ļaunprātīgi.

Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka minētajā spriedumā nav aplūkots jautājums par to, vai inspekcijas locekļi, kuri turpina pildīt amata pienākumus pēc amata pilnvaru termiņa beigām, varētu nepamatoti ietekmēt tiesu varu vai arī paši būt pakļauti deputātu spiedienam.

- 41 Tādējādi iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesībās ir noteikti stingrāki nosacījumi nekā Bulgārijas Konstitūcijā – atbilstoši tam, kā to interpretējusi *Konstitutionsen sad* (Konstitucionālā tiesa). Konkrēti, ņemot vērā Tiesas judikatūru, kas rodama 2023. gada 11. maija spriedumā *Inspeția Judiciară* (C-817/21, EU:C:2023:391, 50. un 51. punkts), tā jautā, vai inspekcijas locekļu amata pilnvaru termiņa pagarinājums var apdraudēt šīs iestādes – kā iestādes, kas ir tiesīga uzsākt disciplinārlietas pret tiesnešiem, prokuroriem un izmeklētājtiesnešiem, – neatkarības garantijas un, ja tas tā ir, kādi kritēriji ļauj novērtēt, vai un cik ilgi šāds pagarinājums ir pieļaujams.
- 42 Otrām kārtām, minētā tiesa vaicā, kāda loma un pienākumi ir valsts tiesām, kurām tiek lūgts atļaut inspekcijai piekļuvi tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu personas datiem.
- 43 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka 2019. gadā Bulgārijas plašsaziņas līdzekļu uzmanību piesaistīja nopietna problēma saistībā ar inspekcijas rīcībā esošo datu drošību. Proti, *KZLD* esot konstatējusi, ka inspekcijas turējumā esošie aptuveni divdesmit tiesnešu un prokuroru personas dati esot prettiesiski pilnā apmērā publiskoti inspekcijas tīmekļvietnē un tāpēc piemērojusi inspekcijai naudas sodu. Taču iesniedzējtiesa apgalvo, ka tās rīcībā nav informācijas, kas tai ļautu uzzināt, vai kopš šā starpgadījuma ir veikti pasākumi, lai nodrošinātu datu drošību.
- 44 Tā vēlas noskaidrot, vai tās darbība, kas izpaužas kā atļaujas došana inspekcijai piekļūt personas datiem, uz kuriem attiecas banku noslēpums, ietilpst VDAR piemērošanas jomā un – gadījumā, ja tas tā ir, – kā šis apstāklis ietekmē tās veicamo uzraudzību. Šajā ziņā tā uzsver, ka VDAR ir noteikti pienākumi personas datu apstrādātājiem, pārziņiem un uzraudzības iestādēm.
- 45 Savukārt pienākumi, kas ir tiesai, kura iestādei dod atļauju piekļūt šādiem datiem, VDAR neesot tieši reglamentēti. Tātad esot jānoskaidro, vai šāda tiesa ir uzskatāma par tādu, kurai piemīt “pārziņa” statuss VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē vai “uzraudzības iestādes” statuss šīs regulas 51. panta izpratnē, ciktāl tā inspekcijai piešķir atļauju, bez kuras piekļuve attiecīgajiem datiem nevarētu notikt. Inspekcija ZSV 175.a un 175.d pantā minētajiem mērķiem vācot un pārbaudot datus par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu mantisko stāvokli, bet tiesas uzraugot šo darbību, atļaudamas vai atteikdamas piekļuvi attiecīgajiem datiem.
- 46 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka tās kontrolei – atbilstoši Bulgārijā prevalējošajai valsts tiesību normu interpretācijai – būtu jābūt tīri formālai un tajā būtu vienīgi jāpārbauda, vai personas, attiecībā uz kurām tiek lūgts izpaust banku noslēpumu, ir personas, kurām ir deklarēšanas pienākums ZSV izpratnē, proti, vai tās ir vai nu tiesneši, prokurori un izmeklētājtiesneši, vai arī personas, kas ar viņiem ir ģimenes vai citās šajās tiesību normās minētās attiecībās. Principā, ja šie nosacījumi ir izpildīti, tiesām vienmēr esot jāatļauj izpaust banku noslēpumu. Savukārt tas tā neesot, ja tiesas, kas veic iepriekšēju pārbaudi, varētu tikt uzskatītas par pārziņiem attiecībā uz tiem personas datiem, kuriem tās piešķir piekļuvi, un līdz ar to tām būtu jānodrošina šo datu drošība saskaņā ar VDAR 32.–34. pantu.

- 47 Šīs tiesas, lai arī pašas tieši nepieklūdamas personas datiem, uz kuriem attiecas banku noslēpums, tomēr atļaudamas vai aizliegdamas piekļuvi šiem datiem, zināmā mērā nosakot šo datu apstrādes nolūkus. Turklāt pamatlietās piemērojamajās valsts tiesību normās neesot precizēts, kurai iestādei ir personas datu pārziņa tiesības un pienākumi apstākļos, kad personas datu apstrādes nolūkus noteic likums.
- 48 Iesniedzējtiesa arī vēlas zināt, vai tā – lai nerīkotos tikai kā formāls apstiprinātājs – ir tiesīga pirms piekļuves datiem atļaušanas pārbaudīt, vai inspekcija ir veikusi pasākumus, kas nodrošinātu datu apstrādi atbilstoši likumā noteiktajam.
- 49 Visbeidzot: pat ja tiesai – kuras uzdevums ir dot atļauju inspekcijai piekļūt personas datiem, uz kuriem attiecas banku noslēpums, – nebūtu pārziņa vai uzraudzības iestādes statusa, rodoties jautājums, vai tai jāveic šādas pārbaudes, lai nodrošinātu VDAR 79. pantā paredzēto efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Šī tiesību norma patiešām attiecas uz gadījumiem, kad savu tiesību aizsardzībai tiesā vēršas datu subjekts. Tomēr situācijā, kad procedūra attiecībā uz datu izpaušanu noris bez datu subjekta piedalīšanās un valsts tiesību aktos ir paredzēta iepriekšēja pārbaude tiesā, būtu jābūt līdzīgam pienākumam to darīt pēc savas ierosmes. Tas izrietot arī no Hartas 47. pantā nostiprinātajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Ja šāda pienākuma nebūtu, tiesa vienmēr aprobežotos ar formālu pārbaudi un administrācijas rīcības apstiprināšanu, taču tas varētu izrādīties esam pretrunā VDAR 79. panta mērķiem.
- 50 Šādos apstākļos *Sofiyski rayonen sad* (Sofijas rajona tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus, kas lietās C-313/23, C-316/23 un C-332/23 formulēti identiski:
- “1) Vai [LES] 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot to kopsakarā ar [Hartas] 47. panta otro daļu, jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka tādas iestādes – kura var piemērot disciplinārsodus tiesnešiem un ir tiesīga ievākt datus par viņu mantisko stāvokli – funkciju izpilde var tikt pagarināta uz nenoteiktu laiku pēc konstitūcijā paredzētā šādas iestādes amata pilnvaru termiņa beigām, pats par sevi vai pie zināmiem nosacījumiem ir uzskatāms par tāda dalībvalstu pienākuma nodrošināt efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus neizpildi, kas vajadzīgi neatkarīgai pārbaudei tiesā? Ja šāda pilnvaru pagarināšana ir pieļaujama, tad ar kādiem nosacījumiem?
- 2) Vai [VDAR] 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka banku noslēpuma izpaušana, lai pārbaudītu tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu mantisko stāvokli, kas pēc tam tiek publiskots, ir uzskatāma par darbību, kas neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā? Vai atbilde atšķiras gadījumā, ja šī darbība ietver arī tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu ģimenes locekļu – kas paši nav nedz tiesneši, nedz prokurori, nedz izmeklētājtiesneši – datu izpaušanu?
- 3) Vai – ja uz otro jautājumu tiek atbildēts, ka Savienības tiesības ir piemērojamas, – VDAR 4. panta 7. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tiesu iestāde, kas citai valsts iestādei atļauj piekļūt datiem par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontu atlikumiem, lemj par personas datu apstrādes nolūkiem vai līdzekļiem un tāpēc ir personas datu “pārzinis”?

- 4) Vai – ja uz otro jautājumu tiek atbildēts, ka Savienības tiesības ir piemērojamas, bet atbilde uz trešo jautājumu ir noliedzoša, – VDAR 51. pants jāinterpretē tādējādi, ka tiesu iestāde, kas citai valsts iestādei atļauj piekļūt datiem par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontu atlikumiem, ir atbildīga par VDAR piemērošanas uzraudzību un tāpēc attiecībā uz šiem datiem kvalificējama kā “uzraudzības iestāde”?
- 5) Vai – ja uz otro jautājumu tiek atbildēts, ka Savienības tiesības ir piemērojamas, bet atbilde uz trešo vai ceturto jautājumu ir apstiprinoša, – VDAR 32. panta 1. punkta b) apakšpunkts vai attiecīgi šīs regulas 57. panta 1. punkta a) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka tiesu iestādei, kas citai valsts iestādei atļauj piekļūt datiem par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontu atlikumiem – tādā gadījumā, ja ir zināms, ka šo piekļuvi pieprasījusi valsts iestāde agrāk ir izdarījusi personas datu drošības pārkāpumu –, ir pienākums, lemjot par piekļuves piešķiršanu, pieprasīt informāciju par datu aizsardzībai veiktajiem pasākumiem un izvērtēt šo pasākumu piemērotību?
- 6) Vai – ja uz otro jautājumu tiek atbildēts, ka Savienības tiesības ir piemērojamas, un neatkarīgi no atbildēm uz trešo un ceturto jautājumu – VDAR 79. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar [Hartas] 47. pantu, jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Savienības dalībvalsts tiesību akti noteic, ka konkrētas datu kategorijas var tikt izpaustas tikai ar tiesas atļauju, tiesai, kuras kompetencē ir šo atļauju piešķirt, pēc savas ierosmes jānodrošina aizsardzība personām, kuru dati tiek izpausti, uzliekot pienākumu publiskajai iestādei, kura pieprasa piekļuvi datiem un par kuru ir zināms, ka tā iepriekš ir pieļāvusi personas datu drošības pārkāpumu, sniegt informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar VDAR 33. panta 3. punkta d) apakšpunktu, un šo pasākumu efektīvu īstenošanu?”

Tiesvedība Tiesā

Par lietu apvienošanu

- 51 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 30. jūnija lēmumu lietas C-313/23, C-316/23 un C-332/23 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par pieteikumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu

- 52 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2024. gada 30. oktobrī, inspekcija lūdza, lai atbilstoši Tiesas Reglamenta 83. pantam tiktu izdots rīkojums atkārtoti sākt tiesvedības rakstveida daļu. Tā kā minētajā 83. pantā ir reglamentēta tiesvedības mutvārdu daļas atkārtota sākšana un šajā gadījumā šī daļa tika pabeigta pēc ģenerāladvokāta secinājumu sniegšanas, šis pieteikums jāsaprot kā tāds, ar kuru tiek lūgts atkārtoti sākt mutvārdu daļu.
- 53 Šā pieteikuma pamatojumam inspekcija saistībā ar pirmo prejudiciālo jautājumu norāda divus iemeslus. Pirmām kārtām, esot radies jauns fakts, proti, 2023. gada decembrī Bulgārijas Konstitūcijas 132.a panta 4. punktā izdarīti grozījumi – inspekcijas locekļus tagad var ievēlēt uz diviem secīgiem amata pilnvaru termiņiem. Otrām kārtām, secinājumos ģenerāladvokāts esot nepareizi vērtējis šajās lietās aplūkoto situāciju, atsaukdamies uz valsts tiesisko regulējumu un Eiropas Padomes komisijas “Demokrātija caur tiesībām” jeb tā sauktās “Venēcijas komisijas” atzinumu – tiem gan šajās lietās neesot nozīmes.

- 54 Šajā ziņā jānorāda, pirmkārt, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām nedz šajos statūtos, nedz Tiesas Reglamentā nav paredzēta iespēja sniegt apsvērumus par ģenerālvokāta sniegtajiem secinājumiem. Otrkārt, saskaņā ar LESD 252. panta otro daļu ģenerālvokāts, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē sniedz pamatotus secinājumus lietās, kurās ir vajadzīga ģenerālvokāta piedalīšanās. Tiesai nav saistoši nedz šie secinājumi, nedz pamatojums, ar kādu ģenerālvokāts tos izdara. Tādēļ viena lietas dalībnieka nepieņemšana ģenerālvokāta secinājumiem, lai kādi arī jautājumi šajos secinājumos būtu aplūkoti, pati par sevi nevar būt mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu pamatojošs iemesls (spriedums, 2024. gada 19. decembris, *Ford Italia*, C-157/23, EU:C:2024:1045, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 Saskaņā ar Reglamenta 83. pantu Tiesa jebkurā brīdī, uzklaušījusi ģenerālvokātu, patiešām var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas sākšanu vai atkārtotu sākšanu, it īpaši tad, ja tā uzskata, ka nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu, vai arī ja lieta jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru ieinteresētās personas nav apspriedušas.
- 56 Tomēr šajā gadījumā Tiesas rīcībā ir visa vajadzīgā informācija, lai lemtu par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, un šīs lietas nav jāizskata, pamatojoties uz argumentiem, kurus ieinteresētās personas nav apspriedušas. Turklāt pieteikumā atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu nav norādīts neviens jauns fakts, kam varētu būt izšķiroša ietekme uz nolēmumu, kurš Tiesai jāpieņem šajās lietās.
- 57 Šādos apstākļos Tiesa, uzklaušījusi ģenerālvokātu, atzīst, ka rīkojums par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu nav jāizdod.

Par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 58 Bulgārijas valdība pauž šaubas par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību tāpēc, ka pamatlietās iesniedzējīstādei nepiemīt "tiesas" raksturiezīmes LESD 267. panta izpratnē. Proti, pirmkārt, procedūras šajā iestādē esot vienpusējas tādā ziņā, ka tās noris bez ieinteresēto personu piedalīšanās. Otrkārt, šīs procedūras neesot domātas tiesiska strīda atrisināšanai, jo to vienīgais mērķis esot pārbaudīt, vai ir izpildīti banku noslēpuma izpaušanai vajadzīgie nosacījumi.
- 59 Saskaņā Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai izvērtētu, vai attiecīgajai iesniedzējīstādei piemīt "tiesas" raksturiezīmes LESD 267. panta izpratnē – un tas ir jautājums, kas izlemjams vienīgi atbilstoši Savienības tiesībām –, un tāad lai izvērtētu, vai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams, Tiesa ņem vērā virkne aspektu, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai procedūra tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2022. gada 29. marts, *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, 66. punkts, kā arī 2024. gada 7. maijs, *NADA u.c.*, C-115/22, EU:C:2024:384, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 60 No Tiesas pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka, lai arī ar LESD 267. pantu iespēja vērsties Tiesā nav pakārtota nosacījumam, ka tiesvedībā, saistībā ar kuru valsts tiesa uzdod prejudiciālu jautājumu, tiek ievērots pušu sacīkstes princips, tomēr valsts tiesas drīkst vērsties Tiesā vienīgi tad, ja tajās tiek izskatīta lieta par strīdu, kas tām jāizspriež procedūrā, kurai jānoslēdzas ar judikatīva rakstura nolēmumu. Tāad iestādes tiesības vērsties Tiesā ir nosakāmas gan pēc strukturāliem, gan funkcionāliem kritērijiem. Dalībvalsts iestādi var kvalificēt kā "tiesu" LESD 267. panta izpratnē, ja

tā veic ar tiesas spriešanu saistītas jeb judikatīvas funkcijas, savukārt šādu kvalifikāciju tai nevar atzīt tad, kad tā pilda citas, tostarp administratīvas iedabas, funkcijas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 3. maijs, *CityRail*, C-453/20, EU:C:2022:341, 42. un 43. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

- 61 Netiek apstrīdēts, ka *Sofiyski rayonen sad* (Sofijas rajona tiesa) pati par sevi atbilst šā sprieduma 59. punktā atgādinātajām prasībām attiecībā uz tās likumisko izcelsmi, pastāvīgumu, tiesību normu piemērošanu, kā arī neatkarību, un nekas Tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos neliek to apšaubīt. Tas, ko šajā gadījumā apšaubā Bulgārijas valdība, ir tas, vai šai tiesai lieta jāizspriež procedūrā, kurai jānoslēdzas ar judikatīva rakstura nolēmumu. Šajā ziņā jānorāda, ka šajā tiesā ir iesniegts inspekcijas pieprasījums izpaust banku noslēpumu saskaņā ar ZKI 62. panta 6. punkta 12. apakšpunktu. Lai gan Bulgārijas valdība apgalvo, ka iesniedzējtiesas veicamā pārbaude pēc tās iedabas ir tīri formāla, minētajai tiesai tomēr jāpārbauda, vai ir izpildīti likumiskie nosacījumi, kuriem pakārtota banku noslēpuma izpaušana, jāizspriež lieta ar motivētu lēmumu un jānosaka laikposms, attiecībā uz kuru banku noslēpums ir izpaužams.
- 62 Konkrēti – kā izriet no ZKI 62. panta 5. punkta, ar iesniedzējtiesas iespējami piešķiramo atļauju ir domāts aizstāt datu subjektu piekrišanu. Šī atļauja ir saistoša bankām, kurās šiem subjektiem ir bankas konti, un paver inspekcijai iespēju piekļūt ar šiem kontiem saistītajiem personas datiem. Turklāt šāda piekļuve rada ievaukšanos minēto subjektu pamattiesībās, kas nostiprinātas Hartas 7. un 8. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 6. oktobris, *État luxembourgeois* (Tiesības apstrīdēt tiesā informācijas sniegšanas pieprasījumu nodokļu jomā), C-245/19 un C-246/19, EU:C:2020:795, 74. punkts).
- 63 Šādos apstākļos funkcijas, ko iesniedzējtiesa veic saskaņā ar ZKI 62. panta 6. punkta 12. apakšpunktu, ir nevis tādu administratīvas iedabas aktu pieņemšana, kurus var pārsūdzēt tiesā, bet gan kvalificējamās kā judikatīvas funkcijas, jo šai tiesai būtībā lieta jāizspriež neatkarīgi, lai nodrošinātu banku noslēpuma izpaušanas likumību (pēc analogijas skat. rīkojumu, 2004. gada 15. janvāris, *Saetti un Frediani*, C-235/02, EU:C:2004:26, 23. punkts).
- 64 Tātad lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemami.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 65 Ievadam jāatgādina pastāvīgās judikatūras atziņa, ka ar LESD 267. pantu iedibinātajā valstu tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā Tiesai jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas tai ļautu izspriest tajā izskatāmo lietu. Tālab Tiesai vajadzības gadījumā jāpārformulē tai uzdots jautājums (spriedums, 2024. gada 30. janvāris, *Direktor na Glavna direktsia "Natsionalna politsia" pri MVR – Sofia*, C-118/22, EU:C:2024:97, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 66 Šajā gadījumā, lai gan pirmajā jautājumā ir norāde uz tiesu iestādi, "kura var piemērot disciplinārsodus tiesnešiem un ir tiesīga ievākt datus par viņu mantisko stāvokli", tomēr gan no lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, gan no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka šī iestāde uzrauga tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu darbību viņu pienākumu izpildē, neietekmējamību un interešu konfliktu neesamību un tālab ir tiesīga vākt viņu personas datus. Konkrēti – minētā iestāde pēc šādām pārbaudēm ir tiesīga ierosināt citai tiesu iestādei uzsākt disciplinārlietu, lai šīm personām piemērotu disciplinārsodus.

- 67 Savukārt, kā izriet no lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, apstāklis, ka inspekcijas locekļi, kurus ievēlē ar divu trešdaļu Nacionālās asamblejas locekļu balsu vairākumu, turpina pildīt amata pienākumus, lai gan amata pilnvaru termiņš ir beidzies, iesniedzējtiesas ieskatā var izrādīties problemātisks no tiesu varas neatkarības prasības viedokļa. Proti, šī tiesa vēlas noskaidrot, vai šīs tiesu iestādes locekļi šādā kontekstā, iespējams, var nepamatoti ietekmēt tiesnešus, prokurorus un izmeklētājtiesnešus vai arī turpmāk darboties Nacionālās asamblejas locekļu spiediena ietekmē.
- 68 Tādējādi pirmais prejudiciālais jautājums ir par to, kā interpretēt LES 19. panta 1. punkta otro daļu – lasot to Hartas 47. panta gaismā – vienīgi attiecībā uz inspekcijas locekļu izbeigušos amata pilnvaru termiņa pagarināšanu, nevaicājot par šīs tiesu iestādes pilnvaru apjomu kā tādu.
- 69 Tāpēc uzskatāms, ka ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai un – ja tas tā ir – kādos apstākļos LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot to Hartas 47. panta gaismā, nepieļauj tādu dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru šīs dalībvalsts tiesu iestādes locekļi – kurus tās parlaments ievēlē uz noteikta ilguma amata pilnvaru termiņu un kuru kompetencē ir uzraudzīt tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu darbību viņu pienākumu izpildē, neietekmējamību un interešu konfliktu neesamību, kā arī ierosināt citai tiesu iestādei uzsākt disciplinārlietu, lai šīm personām piemērotu disciplinārsodus, – pēc minētās dalībvalsts konstitūcijā likumiski noteiktā amata pilnvaru termiņa beigām turpina pildīt amata pienākumus līdz brīdim, kad parlaments ievēlē jaunus locekļus.

Par Tiesas kompetenci

- 70 Polijas valdība uzskata, ka atbildēt uz pirmo jautājumu nav Tiesas kompetencē, jo tas, kā dalībvalstis organizē tieslietas, nav Savienības kompetencē.
- 71 Šajā ziņā jāteic, ka, lai arī tieslietu organizēšana dalībvalstīs ir šo dalībvalstu kompetencē, tomēr, īstenojot šo kompetenci, tām jāpilda pienākumi, kas tām izriet no Savienības tiesībām, it īpaši no LES 19. panta 1. punkta otrās daļas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 9. janvāris, G. u.c. (Vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešu iecelšana Polijā), C-181/21 un C-269/21, EU:C:2024:1, 57. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 72 Tā tas ir gadījumā ar valsts tiesību normām, kas reglamentē tiesnešu disciplināratbildību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 21. decembris, *Euro Box Promotion* u.c., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 un C-840/19, EU:C:2021:1034, 133. punkts, kā arī 2023. gada 11. maijs, *Inspeția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, 44. punkts un tajā minētā judikatūra), tostarp normām, kas attiecas uz tādas tiesu iestādes organizatorisko uzbūvi un darbību, kuras – kā tas ir inspekcijas gadījumā – kompetencē ir uzraudzīt tiesnešu darbību pienākumu izpildē, pārbaudīt viņu neietekmējamību un iespējamo interešu konfliktu esamību, kā arī ierosināt citai tiesu iestādei uzsākt disciplinārlietu, lai šīm personām piemērotu disciplinārsodus.
- 73 Šādos apstākļos un ņemot vērā, ka pirmais prejudiciālais jautājums attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, atbildēt uz šo jautājumu ir Tiesas kompetencē.

Par pieņemamību

- 74 Bulgārijas valdība un inspekcija apšaubā pirmā jautājuma pieņemamību, pamatojoties uz to, ka inspekcija neesot tiesīga piemērot disciplinārsodus un tāpēc pirmajam jautājumam neesot saistības ar pamatlietu priekšmetu.

- 75 Inspekcija arīdzan apgalvo, ka pirmais jautājums esot hipotētisks. Proti, pirmkārt, pamatlietām neesot saistības ar disciplinārlietām. Otrkārt, lai konstatētu LES 19. panta 1. punkta otrās daļas pārkāpumu, nepieciešams strukturāls neatkarības prasību pārkāpums, taču iesniedzējtiesa neesot precizējusi, kādā ziņā apgalvotais pārkāpums pamatlietās būtu strukturāls.
- 76 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienīgi valsts tiesas – kura izskata lietu un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu – ziņā ir, ņemot vērā lietas īpatnības, noteikt gan to, cik nepieciešams ir prejudiciālais nolēmums šīs tiesas sprieduma taisīšanai, gan to, cik nozīmīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi. Tātad, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jāsniedz nolēmums (spriedumi, 2023. gada 16. februāris, *Rzecznik Praw Dziecka* u.c. (Atgriešanas lēmuma izpildes apturēšana), C-638/22 PPU, EU:C:2023:103, 47. punkts, kā arī 2023. gada 24. jūlijs, *Lin*, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 61. punkts).
- 77 Līdz ar to uz jautājumiem par Savienības tiesībām attiecas nozīmīguma prezumpcija. Atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālo jautājumu Tiesa var tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību normas interpretācijai nav saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja izvirzītā problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 16. februāris, *Rzecznik Praw Dziecka* u.c. (Atgriešanas lēmuma izpildes apturēšana), C-638/22 PPU, EU:C:2023:103, 48. punkts, kā arī 2023. gada 24. jūlijs, *Lin*, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 62. punkts).
- 78 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa apsver, kā jārikojas ar inspekcijas pieprasījumiem atļaut tai piekļūt datiem par vairāku tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontiem. Konkrēti – šī tiesa vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesībām ir pretrunā tas, ka šāda tiesu iestāde var tajā iesniegt šāda veida pieprasījumus, ja visu tās locekļu amata pilnvaru termiņš jau vairākus gadus ir beidzies. *Tādējādi ir redzams*, ka minētajai tiesai – pirms tā var lemt, kā rīkoties ar tajā iesniegtajiem pieprasījumiem, – par šo jautājumu jālemj arī *in limine litis*. No tā izriet, ka lūgtā Savienības tiesību interpretācija ir objektīvi vajadzīga nolēmumam, kas iesniedzējtiesai jāpieņem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 18. maijs, *Asociația "Forumul Judecătorilor din România"* u.c., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 un C-397/19, EU:C:2021:393, 118. un 119. punkts).
- 79 Savukārt šā sprieduma 75. punktā izklāstītie inspekcijas apsvērumi tieši par to, kādas pilnvaras tai ir pamatlietās, un par LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēto prasību strukturāla pārkāpuma neesamību patiesībā ir iztirzājami, izskatot pirmo jautājumu pēc būtības, un tāpēc nevar būt pamats šā jautājuma nepieņemamai.
- 80 No iepriekš izklāstītā izriet, ka pirmais prejudiciālais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 81 Ikvienai dalībvalstij saskaņā ar LES 19. panta 1. punkta otro daļu jānodrošina, lai struktūras, kurām kā "tiesai" Savienības tiesību izpratnē jālemj par jautājumiem, kas saistīti ar šo tiesību piemērošanu vai interpretāciju un kas tādējādi ietilpst tās tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības, atbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasībām, citastarp neatkarības prasībai (spriedums, 2024. gada 11. jūlijs, *Hann-Invest* u.c., C-554/21, C-622/21 un C-727/21, EU:C:2024:594, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 82 Efektīva pārbaude tiesā, kuras mērķis ir nodrošināt Savienības tiesību ievērošanu, ir tiesiskas valsts neatņemama sastāvdaļa. Tāpēc atbilstoši LES 19. panta 1. punkta otrajai daļai dalībvalstīm jāparedz tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēma, kas privātpersonām nodrošina, ka viņu tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā tiek ievērotas jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības. Tiesību, kuras privātpersonas gūst no Savienības tiesībām, efektīvas aizsardzības tiesā princips, kas minēts LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā, ir Savienības tiesību vispārējs princips, kas izriet no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām un ir nostiprināts Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 6. un 13. pantā un pašlaik ir apstiprināts Hartas 47. pantā (spriedums, 2021. gada 21. decembris, *Euro Box Promotion* u.c., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 un C-840/19, EU:C:2021:1034, 219. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 83 Tālab īpaši svarīgi ir nodrošināt, lai iestādes, kurām var nākties lemt par jautājumiem, kas saistīti ar Savienības tiesību piemērošanu vai interpretāciju, būtu neatkarīgas; apstiprinājums tam ir rodams Hartas 47. panta otrajā daļā, kurā kā viena no prasībām saistībā ar pamattiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību ir minēta piekļuve “neatkarīgai” tiesai (spriedums, 2021. gada 18. maijs, *Asociația “Forumul Judecătorilor din România”* u.c., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 un C-397/19, EU:C:2021:393, 194. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 84 Šī ar tiesas spriešanas uzdevumu nesaraucjami saistītā prasība par tiesu neatkarību veido tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pašu būtību, savukārt pēdējām minētām ir kardināla nozīme kā garantijai, ka tiks aizsargātas visas privātpersonām no Savienības tiesībām izrietošās tiesības un saglabātas LES 2. pantā izklāstītās dalībvalstīm kopīgās vērtības, tostarp tiesiskums. Atbilstoši tiesiskas valsts darbībai raksturīgajam varas dalīšanas principam tiesu neatkarība jānodrošina konkrēti attiecībā pret likumdošanas varu un izpildvaru (spriedums, 2021. gada 18. maijs, *Asociația “Forumul Judecătorilor din România”* u.c., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 un C-397/19, EU:C:2021:393, 195. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 85 Pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka Savienības tiesībās prasītajām neatkarības un objektivitātes garantijām ir nepieciešami tādi noteikumi, kas privātpersonām ļauj kliegt pamatotas šaubas par attiecīgās tiesas pasargātību no jebkādas ārējās ietekmes un neitralitāti attiecībā pret konfliktā nonākušajām interesēm (spriedumi, 2021. gada 20. aprīlis, *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, 53. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2021. gada 18. maijs, *Asociația “Forumul Judecătorilor din România”* u.c., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 un C-397/19, EU:C:2021:393, 196. punkts).
- 86 Konkrētāk, tiesnešu disciplinārās atbildības regulējuma noteikumu gadījumā no LES 19. panta 1. punkta otās daļas izrietošā tiesu neatkarības prasība noteic, ka šim regulējumam jāsniedz nepieciešamās garantijas, lai izvairītos no jebkāda riska, ka šāds regulējums varētu tikt izmantots kā tiesu nolēmumu satura politiskās kontroles sistēma. Šajā ziņā tiesu varas neatkarības saglabāšanai būtiski nepieciešamo garantiju kopumu veido noteikumi, kas citastarp noteic gan to, kāda rīcība ir kvalificējama par disciplinārpārkāpumu, gan konkrēti piemērojamos sodus un paredz neatkarīgas instances iesaistīšanos atbilstoši procedūrai, kas pilnībā garantē Hartas 47. un 48. pantā nostiprinātās tiesības, t.sk. tiesības uz aizstāvību un paredz iespēju tiesā apstrīdēt disciplināro iestāžu lēmumus (spriedumi, 2021. gada 18. maijs, *Asociația “Forumul Judecătorilor din România”* u.c., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 un C-397/19, EU:C:2021:393, 198. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2023. gada 11. maijs, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 87 Tā kā iespējamība, ka var tikt uzsākta disciplinārā izmeklēšana, jau pati par sevi ir tāda, kas var radīt spiedienu uz tiem, kam jāspriež tiesa, Tiesa jau nospriedusi, ka ir būtiski, lai struktūra, kuras kompetencē ir veikt izmeklēšanu un ierosināt disciplinārlietu, šo uzdevumu izpildē rīkotos objektīvi un neitrāli un tālab būtu pasargāta no jebkādas ārējas ietekmes (spriedumi, 2021. gada 18. maijs, *Asociația "Forumul Judecătorilor din România"* u.c., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 un C-397/19, EU:C:2021:393, 199. punkts, kā arī 2023. gada 11. maijs, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, 49. punkts). Tas it īpaši attiecas uz tiesu iestādi, kurai – kā inspekcijas gadījumā – ir plašas pilnvaras uzraudzīt tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu darbību viņu pienākumu izpildē, to neietekmējamību un interešu konfliktu neesamību, kā arī – pēc attiecīgām pārbaudēm – ierosināt citai tiesu iestādei uzsākt disciplinārlietu, lai šīm personām piemērotu disciplinārsodus.
- 88 Tādējādi ir svarīgi, lai šādas struktūras organizatorisko uzbūvi un darbību reglamentējošo noteikumu kopums, tai skaitā noteikumi par tās locekļu iecelšanas amatā kārtību, būtu izstrādāti tā, lai šie noteikumi privātpersonām nevarētu radīt pamatotas šaubas, ka šīs struktūras pilnvaras un funkcijas tiek iespējami izmantotas kā līdzeklis, lai izdarītu spiedienu uz tiesu darbību vai īstenotu šīs darbības politisko kontroli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 11. maijs, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, 50. un 51. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 89 Proti, šie noteikumi mēdz būt tādi, kas spēj tieši ietekmēt minētās struktūras praksi un tādējādi novērst vai, tieši pretēji, veicināt tādu disciplinārlietu ierosināšanu, kuru mērķis vai sekas ir vai nu izdarīt spiedienu uz tiem, kam jāspriež tiesa, vai nodrošināt šo personu darbības politisko kontroli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 11. maijs, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, 52. punkts).
- 90 Galu galā tieši iesniedzējtiesai pēc vajadzīgo vērtējumu veikšanas būs jālemj par pamatlietās aplūkotās struktūras pasargātību no jebkādas ārējās ietekmes, kā arī tās objektivitāti un neitralitāti tās uzdevumu izpildē. Proti, jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 267. pantu Tiesa ir tiesīga nevis piemērot Savienības tiesību noteikumus konkrētam gadījumam, bet tikai pieņemt nolēmumu par Līgumu un Savienības iestāžu pieņemto aktu interpretāciju. Tomēr pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka ar LESD 267. pantu ieviestajā tiesu sadarbībā Tiesa, pamatojoties uz lietas materiāliem, var sniegt valsts tiesai norādes par Savienības tiesību interpretāciju, kuras tai var būt noderīgas, izvērtējot kādas Savienības tiesību normas sekas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 11. maijs, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, 58. punkts).
- 91 Šajā gadījumā inspekcijā ietilpst galvenais inspektors un desmit inspektori, kurus Nacionālā asambleja ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu ievēlē attiecīgi pirmo uz piecu gadu un otros – uz četrus gadu amata pilnvaru termiņu. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas bija piemērojami dienā, kad iesniegti šie lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu, inspekcijas locekļus nevarēja atkārtoti ievēlēt uz otru secīgu amata pilnvaru termiņu.
- 92 Par pamatlietās aplūkoto situāciju, kurā inspekcijas locekļu amata pilnvaru termiņš ir beidzies, taču Nacionālā asambleja jaunus locekļus nav ievēlējusi, jāteic, ka valsts tiesiskajā regulējumā, šķiet, nav ietverts neviens noteikums par to, ka inspekcijas locekļi, kuru amata pilnvaru termiņš ir beidzies, varētu turpināt pildīt amata pienākumus. Šādā situācijā inspekcijas locekļi – pēc iesniedzējtiesas teiktā – atbilstoši *Konstitutionsen sad* (Konstitucionālā tiesa) judikatūrā noteiktajam patiešām turpina pildīt amata pienākumus līdz brīdim, kad Nacionālā asambleja ievēlē jaunus locekļus. Tomēr ne vien Bulgārijas tiesībās nav noteikumu, kas reglamentētu šādi

pagarināto amata pienākumu izpildi, tajās nav arī nevienas tiesību normas, kas ļautu izbeigt iespējamu jauno inspekcijas locekļu iecelšanas procesa bloķēšanu, un tāpēc tās bijušo locekļu amata pilnvaru termiņa pagarināšana praksē izrādās esam tāda, kas var ilgt bez ierobežojuma laikā.

- 93 Taču, pirmkārt – lai arī tikai dalībvalstu ziņā ir izlemt, vai tās atļauj vai neatļauj tādas tiesu iestādes, kuras kompetencē ir uzraudzīt tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu darbību un ierosināt pret viņiem uzsākt disciplinārlietu, locekļiem pildīt amata pienākumus pēc likumā noteiktā šo locekļu amata pilnvaru termiņa, lai nodrošinātu šīs iestādes darbības nepārtrauktību, – dalībvalstīm, ja tās izvēlas šādu amata pilnvaru pagarināšanu, jānodrošina, lai amata pienākumu pildīšana pēc pilnvaru termiņa beigām būtu balstīta uz tādu skaidru juridisku pamatu valsts tiesībās, kas ietvertu skaidrus un konkrētus noteikumus par šo pienākumu izpildes kārtību.
- 94 Turklāt dalībvalstīm jāgādā, lai šo pienākumu izpildes kārtība un nosacījumi tiktu izstrādāti tā, lai attiecīgie šādas tiesu iestādes locekļi savu uzdevumu izpildē varētu rīkoties objektīvi un neitrāli un lai tie tālab būtu pasargāti no jebkādas ārējas ietekmes, kā prasīts šā sprieduma 87. un 88. punktā minētajā judikatūrā.
- 95 Otrkārt, kā secinājumu 58. punktā būtībā norāda ģenerālvokāts, lai gan noteiktos apstākļos amata pilnvaru pagarināšana var izrādīties nepieciešama, ņemot vērā attiecīgās tiesu iestādes veikto funkciju nozīmīgumu, tomēr pēc šo amata pilnvaru likumā noteiktā termiņa beigām minētā iestāde rīkojas bez jebkāda skaidri noteikta juridiskā pamata valsts tiesībās, kas ietvertu skaidrus un konkrētus noteikumus par šo pienākumu izpildes kārtību. Tāpēc šādu pagarinājumu var paredzēt tikai izņēmuma kārtā un ar nosacījumu, ka to reglamentē skaidri un precīzi noteikumi, kas praksē izslēdz iespēju šim pagarinājumam būt neierobežotam laikā.
- 96 Tomēr, ja dalībvalsts nosaka šādu regulējumu, nedz savus tiesību aktus, nedz konstitūciju tā nedrīkst grozīt tā, ka tiek izraisīta tiesiskuma – kas ir vērtība, kura konkretizēta tostarp LES 19. pantā, – aizsardzības līmeņa pazemināšanās, it īpaši attiecībā uz garantijām tiesnešu neatkarībai no likumdošanas varas un izpildvaras (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 20. aprīlis, *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, 63. un 65. punkts).
- 97 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir atbildams, ka LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot to Hartas 47. panta gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka tiesnešu neatkarības princips nepieļauj tādu dalībvalsts praksi, saskaņā ar ko šīs dalībvalsts tiesu iestādes locekļi – kurus tās parlaments ievēlē uz noteikta ilguma amata pilnvaru termiņu un kuru kompetencē ir uzraudzīt tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu darbību viņu pienākumu izpildē, to neietekmējamību un interešu konfliktu neesamību, kā arī ierosināt citai tiesu iestādei uzsākt disciplinārlietu, lai šīm personām piemērotu disciplinārsodus, – turpina pildīt amata pienākumus pēc minētās dalībvalsts konstitūcijā likumiski noteiktā amata pilnvaru termiņa beigām līdz brīdim, kad parlaments ievēlē jaunus locekļus, ja vien izbeigušos amata pilnvaru termiņa pagarināšana nav balstīta uz juridisku pamatu, kas skaidri norādīts valsts tiesību normās, kurās ietverti skaidri un precīzi noteikumi par šo amata pienākumu izpildes kārtību, un netiek nodrošināts, ka šis pagarinājums praksē ir ierobežots laikā.

Par otro jautājumu

- 98 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai VDAR 2. pants jāinterpretē tādējādi, ka personas datu – kurus aizsargā banku noslēpums un kuri attiecas uz tiesnešiem, prokuroriem un izmeklētājtiesnešiem, kā arī viņu ģimenes locekļiem – izpaušana tiesu iestādei, lai pārbaudītu

šo tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu deklarācijas par viņu un viņu ģimenes locekļu mantisko stāvokli, kas tiek publiskas, ir personas datu apstrāde, kura ietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā.

- 99 Pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka VDAR 2. panta 1. punkts noteic ļoti plašu šīs regulas materiālo piemērošanas jomu. Šī regula – ar tās 2. panta 2. un 3. punktā minētajiem izņēmumiem – ir piemērojama gan datu apstrādei, ko veic privātpersonas, gan tai, ko veic publiskās iestādes, tostarp, kā norādīts tās 20. apsvērumā, tiesu iestādes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2022. gada 24. marts, *Autoriteit Persoonsgegevens*, C-245/20, EU:C:2022:216, 25. punkts, kā arī 2024. gada 16. janvāris, *Österreichische Datenschutzbehörde*, C-33/22, EU:C:2024:46, 33. un 36. punkts).
- 100 Turklāt Tiesa jau nospriedusi, ka ne tas, ka informācija, uz kuru attiecas valsts tiesību normas, skar tiesnešus, ne apstākļi, ka šai informācijai, iespējams, varētu būt zināma saikne ar viņu amata pienākumu izpildi, pats par sevi nevar izslēgt šīs valsts tiesību normas no VDAR piemērošanas jomas (spriedums, 2023. gada 5. jūnijs, Komisija/Polija (Tiesnešu neatkarība un privātā dzīve), C-204/21, EU:C:2023:442, 315. punkts).
- 101 Proti, VDAR 2. panta 2. un 3. punkts izsmeloši noteic izņēmumus no šā panta 1. punktā izklāstītā noteikuma par šīs regulas materiālo piemērošanas jomu, un šie izņēmumi, konkrēti tie, kas paredzēti šā panta 2. punktā, jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārskatpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 62. punkts; 2023. gada 5. jūnijs, Komisija/Polija (Tiesnešu neatkarība un privātā dzīve), C-204/21, EU:C:2023:442, 316. punkts, kā arī 2024. gada 16. janvāris, *Österreichische Datenschutzbehörde*, C-33/22, EU:C:2024:46, 37. punkts).
- 102 VDAR 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts, kas īpaši minēts otrajā prejudiciālajā jautājumā, noteic, ka šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei “tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā”.
- 103 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šīs tiesību normas, lasot to VDAR 16. apsvēruma gaismā, vienīgais mērķis ir izslēgt no šīs regulas piemērošanas jomas personas datu apstrādi, ko publiskās iestādes veic saistībā ar tādu darbību, kuras mērķis ir aizsargāt valsts drošību vai kura var tikt iekļauta tajā pašā kategorijā, precizējot, ka darbības, kuru mērķis ir aizsargāt valsts drošību, it īpaši ietver darbības, kas vērstas uz valsts pamatfunkciju un sabiedrības pamatinteresu aizsardzību. Tādējādi ar to vien, ka darbība ir raksturīga valstij vai publiskai iestādei, nav pietiekami, lai šādai darbībai būtu automātiski piemērojams šis izņēmums (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 22. jūnijs, Latvijas Republikas Saeima (Pārskatpumu uzskaites punkti), C-439/19, EU:C:2021:504, 66. un 67. punkts; 2022. gada 8. decembris, *Inspektor v Inspektorata kam Vishia sadeben savet* (Personas datu apstrādes nolūki – Noziedzīga nodarījuma izmeklēšana), C-180/21, EU:C:2022:967, 79. punkts, kā arī 2023. gada 5. jūnijs, Komisija/Polija (Tiesnešu neatkarība un privātā dzīve), C-204/21, EU:C:2023:442, 317. un 318. punkts).
- 104 Lai gan gādāt par tiesu varas pienācīgu īstenošanu dalībvalstīs un pieņemt arī noteikumus, kas piemērojami tiesnešu, prokuroru vai izmeklētājtiesnešu – it īpaši tiesnešu – statusam un amata pienākumu izpildei, ir šo valstu kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 5. jūnijs, Komisija/Polija (Tiesnešu neatkarība un privātā dzīve), C-204/21, EU:C:2023:442, 319. punkts), tomēr tāda datu apstrāde kā pamatlīdētās aplūkotā, kuras mērķis ir uzraudzīt tiesnešu, prokuroru

un izmeklētājtiesnešu neietekmējamību, kā arī pārbaudīt, vai viņiem ir iespējami interešu konflikti, neietilpst nedz darbībā, kuras mērķis ir aizsargāt valsts drošību, nedz darbībā, kas var tikt iekļauta tajā pašā kategorijā.

- 105 Turklāt jānorāda, ka tādu personas datu – kurus aizsargā banku noslēpums un kuri attiecas uz tiesnešiem, prokuroriem un izmeklētājtiesnešiem, kā arī viņu ģimenes locekļiem – izpaušana tiesu iestādei, lai pārbaudītu deklarācijas par viņu un viņu ģimenes locekļu mantisko stāvokli, kas tiek publiskotas, ir “apstrāde” VDAR 4. panta 2. punkta izpratnē. Proti, ar šādu izpaušanu šie personas dati tiek darīti pieejami šai iestādei.
- 106 Tātad uz otro prejudiciālo jautājumu ir atbildams, ka VDAR 2. pants jāinterpretē tādējādi, ka tādu personas datu – kurus aizsargā banku noslēpums un kuri attiecas uz tiesnešiem, prokuroriem un izmeklētājtiesnešiem, kā arī viņu ģimenes locekļiem – izpaušana tiesu iestādei, lai pārbaudītu šo tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu deklarācijas par viņu un viņu ģimenes locekļu mantisko stāvokli, kas tiek publiskotas, ir personas datu apstrāde, kura ietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā.

Par trešo jautājumu

- 107 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai VDAR 4. panta 7. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, kuras kompetencē ir pēc citas tiesu iestādes pieprasījuma atļaut bankai izpaust šai iestādei datus par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontiem, var tikt kvalificēta kā pārzinis šīs tiesību normas izpratnē.
- 108 Saskaņā ar VDAR 4. panta 7. punktu jēdziens “pārzinis” attiecas uz fiziskām vai juridiskām personām, publiskām iestādēm, aģentūrām vai citām struktūrām, kas vienas pašas vai kopīgi ar citiem nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus. Šī tiesību norma arī noteic, ka tad, ja šīs apstrādes nolūki un līdzekļi ir noteikti, piemēram, dalībvalsts tiesību aktos, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt šajos tiesību aktos.
- 109 Tiesas pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka minētā tiesību norma ir domāta tam, lai, jēdzienu “pārzinis” definējot plaši, atbilstoši VDAR mērķim nodrošinātu fizisko personu pamattiesību un brīvību efektīvu un pilnīgu aizsardzību, kā arī tostarp ikvienas personas tiesību uz savu personas datu aizsardzību augstā līmenī (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 5. decembris, *Nacionalinis visuomenės sveikatos centras*, C-683/21, EU:C:2023:949, 28. un 29. punkts, kā arī 2024. gada 7. marts, *IAB Europe*, C-604/22, EU:C:2024:214, 53.-55. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 110 Tātad, lai noskaidrotu, vai kāda persona vai struktūra ir kvalificējama kā pārzinis VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē, jāizpēta, vai apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka vai nu šī persona vai struktūra viena pati vai kopā ar citiem, vai arī tas ir darīts valsts tiesību aktos. Ja tie ir noteikti valsts tiesību aktos, jāpārbauda, vai šajos tiesību aktos ir vai nu iecelts pārzinis, vai arī paredzēti konkrēti tā iecelšanas kritēriji (spriedums, 2025. gada 27. februāris, *Amt der Tiroler Landesregierung*, C-638/23, EU:C:2025:127, 27. punkts).
- 111 Vēl jāprecizē, ka, ņemot vērā jēdziena “pārzinis” plašo definīciju VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē, apstrādes nolūku un līdzekļu noteikšanu un – attiecīgā gadījumā – šā pārzina iecelšanu valsts tiesībās var veikt ne tikai tieši, bet arī netieši. Otrajā gadījumā tomēr tiek prasīts, lai iecelšana

pietiekami skaidri izrietētu no attiecīgajai personai vai struktūrai piešķirtās lomas, uzdevuma un pilnvarām (spriedums, 2025. gada 27. februāris, *Amt der Tiroler Landesregierung*, C-638/23, EU:C:2025:127, 28. punkts).

- 112 Proti, datu subjekti būtu mazāk aizsargāti, ja VDAR 4. panta 7. punkts tiktu interpretēts šauri, attiecinot to tikai uz gadījumiem, kad personas, publiskās iestādes, aģentūras vai struktūras veiktās apstrādes mērķi un līdzekļi ir skaidri noteikti valsts tiesībās pat tad, ja šie mērķi un līdzekļi būtībā izriet no tiesību normām, kas reglamentē attiecīgās struktūras darbību (spriedums, 2024. gada 11. janvāris, *État belge* (Oficiālā laikrakstā apstrādāti dati), C-231/22, EU:C:2024:7, 30. punkts).
- 113 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa jautā, vai attiecībā uz pamatlietās aplūkoto apstrādi, proti, personas datu, uz kuriem attiecas banku noslēpums, izpaušanu inspekcijai, tā ir uzskatāma par pārzini tādēļ, ka tai likumā ir uzticēts atļaut šādu izpaušanu.
- 114 Šajā ziņā jāteic, ka saskaņā ar pamatlietās piemērojamo valsts tiesisko regulējumu inspekcijas kompetencē tostarp ir uzraudzīt tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu neietekmējamību un interešu konfliktu neesamību, kā arī pārbaudīt viņu mantiskā stāvokļa deklarācijas. Tālab šis tiesiskais regulējums inspekcijai sniedz iespēju pieprasīt piekļuvi datiem par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontiem. Gadījumā, ja datu subjekti nav devuši piekrišanu šādai piekļuvei, šī tiesu iestāde saskaņā ar minēto tiesisko regulējumu ir tiesīga pieprasīt iepriekšēju tiesas atļauju, lai piekļūtu minētajiem datiem.
- 115 Tādējādi šķiet, ka gan personu loku un apstrādājamās datus, gan šīs apstrādes nolūkus, gan par šo nolūku īstenošanu atbildīgo iestādi, proti, inspekciju, nosaka pamatlietās piemērojamais valsts tiesiskais regulējums. Tiesa, kurā iesniegts izpaušanas atļaujas pieprasījums, rīkojas tikai pēc inspekcijas pieprasījuma tālab, lai īstenotu inspekcijai valsts tiesību aktos piešķirtās pilnvaras, un vienīgi pārbauda, vai ir izpildīti šajos tiesību aktos paredzētie likumīguma nosacījumi. Tāpat nevis šī tiesa, bet gan inspekcija saskaņā ar piemērojamajām valsts tiesību normām nosaka personas, kuru datiem tā vēlas piekļūt, lai īstenotu šīs pilnvaras, un attiecībā uz kurām tā iesniedz atļaujas pieprasījumu minētajā tiesā.
- 116 Tātad, lai arī šai tiesai jāpārbauda, vai un cik lielā mērā kādā konkrētā gadījumā ir izpildīti apstrādes likumīguma nosacījumi, tā pēc savas ierosmes nenosaka nedz apstrādes nolūku, nedz attiecīgos datu subjektus un datus. Šādos apstākļos pārzinis VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē ir nevis minētā tiesa, bet gan struktūra, kuras kompetencē ir izvirzīto nolūku īstenošana.
- 117 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir atbildams, ka VDAR 4. panta 7. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, kuras kompetencē ir pēc citas tiesu iestādes pieprasījuma atļaut bankai izpaust šai iestādei datus par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontiem, nevar tikt kvalificēta kā pārzinis šīs tiesību normas izpratnē.

Par ceturto jautājumu

- 118 Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VDAR 51. pants jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, kuras kompetencē ir atļaut personas datu izpaušanu citai tiesu iestādei, ir uzraudzības iestāde šā panta izpratnē.

- 119 VDAR 51. panta 1. punkts dalībvalstīm noteic pienākumu paredzēt vienu vai vairākas neatkarīgas publiskas iestādes, kas ir atbildīgas par šīs regulas piemērošanas uzraudzību. Šādu iestāžu izveide, kas paredzēta arī Savienības primārajās tiesībās, proti, Hartas 8. panta 3. punktā un LESD 16. panta 2. punktā, ir būtisks elements personu aizsardzībā attiecībā uz personas datu apstrādi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 8. aprīlis, Komisija/Ungārija, C-288/12, EU:C:2014:237, 48. punkts, un Atzinumu 1/15 (ES un Kanādas PDR nolīgums), 2017. gada 26. jūlijs, EU:C:2017:592, 229. punkts).
- 120 Saskaņā ar VDAR 51. panta 1. un 2. punktu, kā arī 57. panta 1. punkta a) un g) apakšpunktu minēto iestāžu galvenais uzdevums ir uzraudzīt šīs regulas piemērošanu un nodrošināt atbilstību tai, vienlaikus sekmēt tās konsekvētu piemērošanu Savienībā, lai aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības attiecībā uz viņu personas datu apstrādi un veicinātu šādu datu brīvu apriti Savienībā. Tālab tās ir apveltītas ar dažādām pilnvarām, kas tām piešķirtas ar VDAR 58. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 4. jūlijs, *Meta Platforms* u.c. (Vispārīgie sociālā tīkla lietošanas noteikumi), C-252/21, EU:C:2023:537, 45. punkts).
- 121 Kā noteikts VDAR 51. panta 4. punktā, dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai tiesību normas, kā arī to turpmākie grozījumi, ko tās pieņem saskaņā ar šīs regulas VI nodaļu, it īpaši normas par uzraudzības iestādi vai iestādēm, kurām tās uzticējušas uzdevumu uzraudzīt minētās regulas piemērošanu.
- 122 Šajā gadījumā nekas Tiesas rīcībā esošajos lietās materiālos neliecina, ka iesniedzējtiesai saskaņā ar Bulgārijas tiesībām būtu uzticēts uzdevums uzraudzīt VDAR piemērošanu un – konkrēti – ka tai būtu pilnvaras, ar kurām uzraudzības iestādei jābūt apveltītai atbilstoši šīs regulas 58. pantam.
- 123 Tātad uz ceturto jautājumu ir atbildams, ka VDAR 51. pants jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, kuras kompetencē ir atļaut personas datu izpaušanu citai tiesu iestādei, nav uzraudzības iestāde šā panta izpratnē, ja dalībvalsts, kurai šī tiesa ir piederīga, neuzliek tai pienākumu uzraudzīt šīs regulas piemērošanu, lai aizsargātu tostarp fizisko personu pamattiesības un pamatbrīvības attiecībā uz viņu personas datu apstrādi.

Par piekto jautājumu

- 124 Piektais jautājums ir uzdots tikai gadījumam, ja Tiesa uz trešo vai ceturto jautājumu atbildētu apstiprinoši. Taču, kā secināts šā sprieduma 117. un 123. punktā, uz trešo un ceturto jautājumu ir atbildams noliedzoši.
- 125 Tātad uz piekto prejudiciālo jautājumu nav jāatbild.

Par sesto jautājumu

- 126 Ar sesto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VDAR 79. panta 1. punkts, lasot to Hartas 47. panta gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka tiesai, kuras kompetencē ir atļaut personas datu izpaušanu citai tiesu iestādei, ir pienākums – ja tajā nav celta prasība saskaņā ar šo tiesību normu – pēc savas ierosmes nodrošināt attiecīgo datu subjektu aizsardzību attiecībā uz personas datu drošību reglamentējošo šīs regulas tiesību normu ievērošanu, ja ir vispārzināms, ka šī iestāde tās iepriekš ir pārkāpusi.

- 127 Šajā ziņā iesniedzējtiesa paskaidro, ka šis jautājums ir uzdots tāpēc, ka tajā uzsāktā tiesvedība noris bez attiecīgo personas datu subjektu piedalīšanās un ar tiesas atļauju šos datus izpaust inspekcijai ir domāts aizstāt šo subjektu piekrišanu bez iespējas šo atļauju pārsūdzēt. Šī tiesa uzskata, ka tad, ja tā veiktu tikai formālu inspekcijas iesniegtā atļaujas pieprasījuma pārbaudi, nepārliciecinoties, vai šī iestāde garantē datu subjektu datu drošību, VDAR 79. pantā paredzētajai minēto subjektu tiesību aizsardzībai tiesā tiktu atņemta lietderīgā iedarbība. Šādos apstākļos tā jautā, vai tai pēc savas ierosmes jānodrošina, ka inspekcija ievēro datu drošības noteikumus, pieprasot, lai inspekcija tai sniegtu informāciju par drošības pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šīs regulas 33. panta 3. punkta d) apakšpunktu.
- 128 Šajā ziņā jāatgādina, ka ar VDAR ir ieviests materiālo un procesuālo tiesību normu kopums attiecībā uz datu drošību, kas pārzinim jāievēro, vienlaikus tās VIII nodaļā paredzot tiesību aizsardzības līdzekļus, kuru mērķis ir aizsargāt to personu tiesības, kuru personas dati ir apstrādāti veidā, kas esot pretrunā minētās regulas normām, un kuras šīs personas var īstenot līdztekus un patstāvīgi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 12. janvāris, *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*, C-132/21, EU:C:2023:2, 35. punkts).
- 129 Tā kā ar VDAR panākamais aizsardzības līmenis ir atkarīgs no personas datu pārziņu veiktajiem drošības pasākumiem, tad ar pienākumu pierādīt šo pasākumu piemērotību tie jānodrošina darīt visu iespējamo, lai novērstu šai regulai neatbilstošas apstrādes darbības (spriedums, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agencija za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 55. punkts).
- 130 VDAR noteikto drošības prasību ievērošanas pārbaude jāveic gan uzraudzības iestādēm, gan valsts tiesām, kurās celta prasība saskaņā ar VDAR 78. panta 1. punktu vai 79. panta 1. punktu.
- 131 Uzraudzības iestāžu galvenais uzdevums, kā atgādināts šā sprieduma 120. punktā, ir uzraudzīt VDAR piemērošanu un nodrošināt atbilstību tai. Konkrēti – tām saskaņā ar šīs regulas 33. pantu jābūt informētām par pārziņu izdarītajiem personas datu aizsardzības pārkāpumiem.
- 132 Turklāt VDAR 58. panta 1. un 2. punktā šīm iestādēm ir piešķirtas plašas izmeklēšanas pilnvaras, kā arī pilnvaras veikt dažādus korektīvus pasākumus. Šajā ziņā jāprecizē, ka tām ir pienākums rīkoties tad, ja viena vai vairāku VDAR 58. panta 2. punktā paredzēto korektīvo pasākumu veikšana, ņemot vērā visus konkrētā gadījuma apstākļus, ir piemērota, nepieciešama un samērīga, lai novērstu konstatēto nepilnību un nodrošinātu, ka minētā regula tiek pilnībā ievērota (spriedums, 2024. gada 26. septembris, *Land Hessen* (Datu aizsardzības iestādes pienākums rīkoties), C-768/21, EU:C:2024:785, 42. punkts).
- 133 Bez tam ir īpaši svarīgi, lai uzraudzības iestādēm būtu reālas pilnvaras efektīvi reaģēt uz VDAR pārkāpumiem, konkrēti – panākt šo pārkāpumu izbeigšanu, tostarp arī gadījumos, kad datu subjekti par savu personas datu apstrādi nav tikuši informēti vai nezina, vai jebkurā gadījumā nav iesnieguši sūdzību saskaņā ar šīs regulas 77. panta 1. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 14. marts, *Újpesti Polgármesteri Hivatal*, C-46/23, EU:C:2024:239, 41. punkts).
- 134 Šīm iestādēm, tāpat kā valsts tiesām, kurās celta prasība saskaņā ar VDAR 78. panta 1. punktu vai 79. panta 1. punktu, jāpārliciecinās, ka pārziņa izvēlētie tehniskie un organizatoriskie pasākumi ir pienācīgi, lai nodrošinātu riskam atbilstošu drošības līmeni, kā prasīts šīs regulas 32. panta 1. punktā, vienlaikus konkrēti pārbaudot šos pasākumus pēc būtības un ņemot vērā visus šajā pantā minētos kritērijus, kā arī konkrētās lietas apstākļus un šo iestāžu vai tiesu rīcībā esošos šajā

ziņā pierādījumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 14. decembris, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, 43. un 45. punkts, kā arī 2024. gada 28. novembris, *Másdi*, C-169/23, EU:C:2024:988, 71. punkts).

- 135 Savukārt valsts tiesām, kurās nav celta prasība saskaņā ar VDAR 78. panta 1. punktu vai 79. panta 1. punktu – situācijā, kad nav noteikumu, ar kuriem tām skaidri būtu piešķirtas uzraudzības pilnvaras –, nav pienākuma nodrošināt, ka tiek ievērotas šīs regulas materiālo tiesību normas, lai nodrošinātu to lietderīgo iedarbību.
- 136 Lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi – ņemot vērā, ka tā it īpaši vaicā par VDAR 79. panta 1. punktā paredzētās tiesību aizsardzības tiesā efektivitāti –, vēl jāuzsver, ka dalībvalstīm jānodrošina, lai konkrētā šīs regulas 77. panta 1. punktā, 78. panta 1. punktā un 79. panta 1. punktā paredzēto tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtība patiešām atbilstu prasībām, kas izriet no Hartas 47. pantā paredzētajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 12. janvāris, *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*, C-132/21, EU:C:2023:2, 51. punkts).
- 137 Tālab ir svarīgi, lai pārzinis, proti, piekļuvi personas datiem saņēmusī kompetentā tiesu iestāde, attiecīgo datu subjektiem VDAR 14. panta 1. un 2. punktā uzskaitīto informāciju sniegtu šīs regulas 12. panta 1. punktā un 14. panta 3. punktā noteiktajā kārtībā, jo šī informācija ir vajadzīga, lai šie subjekti vajadzības gadījumā varētu īstenot tiem ar minēto regulu piešķirtās tiesības, it īpaši VDAR 21. pantā paredzētās tiesības iebilst pret savu personas datu apstrādi, kā arī šīs regulas 79. un 82. pantā paredzētās tiesības celt prasību, ja tiem ir nodarīts kaitējums (pēc analogijas skat. spriedumu, 2023. gada 22. jūnijs, *Pankki S*, C-579/21, EU:C:2023:501, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 138 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz sesto jautājumu ir atbildams, ka VDAR 79. panta 1. punkts, lasot to Hartas 47. panta gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka tiesai, kuras kompetencē ir atļaut personas datu izpaušanu citai tiesu iestādei, nav pienākuma – ja tajā nav celta prasība saskaņā ar šo tiesību normu – pēc savas ierosmes nodrošināt attiecīgo datu subjektu aizsardzību attiecībā uz personas datu drošību reglamentējošo šīs regulas tiesību normu ievērošanu pat tad, ja ir vispārzināms, ka šī iestāde tās iepriekš ir pārkāpusi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 139 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā,**

jāinterpretē tādējādi, ka

tiesnešu neatkarības princips nepieļauj tādu dalībvalsts praksi, saskaņā ar ko šīs dalībvalsts tiesu iestādes locekļi – kurus tās parlaments ievēlē uz noteikta ilguma amata pilnvaru termiņu un kuru kompetencē ir uzraudzīt tiesnešu, prokuroru un

izmeklētājtiesnešu darbību viņu pienākumu izpildē, to neietekmējamību un interešu konfliktu neesamību, kā arī ierosināt citai tiesu iestādei uzsākt disciplinārlietu, lai šīm personām piemērotu disciplinārsodus, – turpina pildīt amata pienākumus pēc minētās dalībvalsts konstitūcijā likumiski noteiktā amata pilnvaru termiņa beigām līdz brīdim, kad parlaments ievēlē jaunus locekļus, ja vien izbeigušos amata pilnvaru termiņa pagarināšana nav balstīta uz juridisku pamatu, kas skaidri norādīts valsts tiesību normās, kurās ietverti skaidri un precīzi noteikumi par šo amata pienākumu izpildes kārtību, un netiek nodrošināts, ka šis pagarinājums praksē ir ierobežots laikā.

- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 2. pants

jāinterpretē tādējādi, ka

tādu personas datu – kurus aizsargā banku noslēpums un kuri attiecas uz tiesnešiem, prokuroriem un izmeklētājtiesnešiem, kā arī viņu ģimenes locekļiem – izpaušana tiesu iestādei, lai pārbaudītu šo tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu deklarācijas par viņu un viņu ģimenes locekļu mantisko stāvokli, kas tiek publiskotas, ir personas datu apstrāde, kura ietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā.

- 3) Regulas 2016/679 4. panta 7. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

tiesa, kuras kompetencē ir pēc citas tiesu iestādes pieprasījuma atļaut bankai izpaust šai iestādei datus par tiesnešu, prokuroru un izmeklētājtiesnešu, kā arī viņu ģimenes locekļu bankas kontiem, nevar tikt kvalificēta kā pārzinis šīs tiesību normas izpratnē.

- 4) Regulas 2016/679 51. pants

jāinterpretē tādējādi, ka

tiesa, kuras kompetencē ir atļaut personas datu izpaušanu citai tiesu iestādei, nav uzraudzības iestāde šā panta izpratnē, ja dalībvalsts, kurai šī tiesa ir piederīga, neuzliek tai pienākumu uzraudzīt šīs regulas piemērošanu, lai aizsargātu tostarp fizisko personu pamattiesības un pamatbrīvības attiecībā uz viņu personas datu apstrādi.

- 5) Regulas 2016/679 79. panta 1. punkts, lasot to Pamattiesību hartas 47. panta gaismā,

jāinterpretē tādējādi, ka

tiesai, kuras kompetencē ir atļaut personas datu izpaušanu citai tiesu iestādei, nav pienākuma – ja tajā nav celta prasība saskaņā ar šo tiesību normu – pēc savas ierosmes nodrošināt attiecīgo datu subjektu aizsardzību attiecībā uz personas datu drošību reglamentējošo šīs regulas tiesību normu ievērošanu pat tad, ja ir vispārzināms, ka šī iestāde tās iepriekš ir pārkāpusi.

[Paraksti]